

HISTORISKARKEOLOGISK TIDSKRIFT

**META
H
2025**

META Historiskarkeologisk tidskrifts redaktion 2025

Redaktör: Karin Lindeblad, Arkeologerna, Statens historiska museer

Bitr. redaktör: Mirja Arnshav, Statens maritima och transporthistoriska museer

I redaktionen ingår också föreningens ordförande och vice ordförande.

Historiskarkeologiska föreningsens styrelse 2024/2025

Ordförande: Johan Runer, Statens maritima och transporthistoriska museer

Vice ordförande: Lars Ersgård, Lunds universitet

Ledamot: Mathias Bäck, Arkeologerna, Statens historiska museer

Ledamot: Veronica Forsblom Ljungdahl, Arkeologerna, Statens historiska museer

Ledamot: Kristina Jonsson, Jamtli

Ledamot: Andrine Nilsen, Rio Göteborg Natur- och Kulturkooperativ

Ledamot: Annika Nordström, Arkeologerna, Statens historiska museer

META Historiskarkeologisk tidskrift är en peer-review-granskad vetenskaplig tidskrift med inriktning mot framförallt nordisk och nordeuropeisk historisk arkeologi. META ges ut av Historiskarkeologiska föreningen som har sitt säte i Sverige och utkommer en gång per år i samband med föreningens årsmöte. Tidskriften finansieras helt genom medlemsavgifter och stöd från enskilda institutioner. META är öppet tillgänglig via Kungliga bibliotekets plattform Publicera: <https://publicera.kb.se/meta>

Bli medlem i Historiskarkeologiska föreningen genom att anmäla dig via föreningens hemsida <http://histark.se>. Där hittar du även mer information om föreningen, evenemang etc.

Som medlem erhåller du ett tryckt exemplar av tidskriften META per år, kostnadsfri medverkan vid eventuella årsmötessymposier samt rösträtt vid årsmötet. Medlemskap gäller per verksamhetsår. Institutioner och bibliotek kan prenumerera på tidskriften eller stödja verksamheten genom sponsormedlemskap, mer information finns på hemsidan. Enstaka tryckta lösnummer av tidigare årgångar 2015–2024 kan beställas via föreningens hemsida.

Manusstopp för tryckfärdiga manus till nästa nummer av META är den 1 februari varje år.

Artikelmanus kan inlämnas året runt via <https://publicera.kb.se/meta/about/submissions>.

Frågor till redaktionen ställs till tidskrift@histark.se. Se vidare författarinstruktioner på Historiskarkeologiska föreningens hemsida samt längst bak i tidskriften. Författarna ansvarar själva för innehållet i sina artiklar.

Tidskriften distribueras av eddy.se ab

Tryckt av The Faculty TF AB, Visby 2025

ISSN 2002-0406

ISSN (Online) 2002-388X

Cat Jarman. Vikingarna. Flodkungar från Skandinavien till Sidenvägen. Översatt av Emili André. Lind & Co, Stockholm 2023. 280 sidor. ISBN 978-91-8018-653-7

Vikingar har vi hört talas om – men flodkungar? Hela anledningen till att jag öppnade denna bok var titeln på det engelska originalet: "River kings. A New History of the Vikings from Scandinavia and the Silk Road". I den svenska översättningen, som är den som jag anmäler här, har alltså begreppen flodkungar och vikingar bytt plats mellan huvud- och underrubrikerna.

Det är en populärvetenskaplig bok, författad av en fackman. Cat (Catrine) Jarman är en norsk- engelsk arkeolog med särskild inriktning på biologiska och andra naturvetenskapliga analysmetoder. Hennes ursprungliga vetenskapliga förankring är lämningar av det skandinaviska militära vinterlägret från 870-talet i Repton, Derbyshire, England. Men hon har ett öga också för artefakter i sig och som ett sammanhållande berättargrepp följer hon genom bokens kapitel en i Repton påträffad karneolpärla ända till dess sannolika tillverkningsplats i Gujarat i Indien.

Författarens ambition med "a new history of the Vikings" är synnerligen ambitiös för att inte säga pretentiös men det står vid läsningen klart att hon verkligen har ett grepp om det mesta inom sitt omfångsrika ämne, inte endast de frågor hon själv brinner mest för. Det är imponerande.

Boken är skriven med ett stort driv vilket inte hindrar Jarman från att då och då stoppa upp för att nyansera påståenden och betona att slutsatser kan vara preliminära eller hypotetiska. I förbifarten neutraliserar hon dessutom vissa på senare år alltför hårt pressade, uppmärksammade arkeologiska slutledningar. Bland dem t.ex. en studie som för några år sedan trumpetades ut från Stockholms universitet. Där gjordes det utifrån en isotopanalys på begravda i det äldsta Sigtuna gällande att hälften av invånarna skulle ha varit invandrare. I Jarmans version handlade det snarare om människor från närområdet – vilket givetvis var vad man kunde vänta sig och knappast sensationellt.

Det bär emot att komma med invändningar mot bokens väl dokumenterade framställning men begreppet flodkungar skorrar i mina öron. Vad detta står för är diffust i synnerhet som vikingatida färdkonst på floder är ett ännu föga undersökt fält. Uppfattningen om resor i österled har präglats av ett fåtal sedan länge stötta och blötta skriftliga källor. Det har gjorts en del experimentella färder, av vilka författaren känner till vissa, men utan att egentligen ta fasta på de erfarenheter som publicerats. Om skandinavisk bosättning i öst saknas nyare arkeologiska studier. Forskningslitteratur på ryska och ukrainska språken uppmärksammas föga av västerländska forskare, så inte heller av Cat Jarman.

Skandinaviska forskare har länge argumenterat för att begreppet

vikingar ska förbehållas tidens mer eller mindre organiserade skandinaviska pirater, erövrarband och arméer. Cat Jarman kallar, i engelsk tradition, alla skandinaver för vikingar. När boken ges ut på svenska språket blir valet av detta ord lite fånigt. Men ett terminologiskifte anas nu också i Sverige, där en stark tendens till att publicera forskning på engelska inom arkeologi och annan humaniora

bidrar. De arkeologiska instituterna i Stockholm och Uppsala förestås numera av engelska professorer vilket möjligen är en annan faktor. Ingen tackar en för att man går mot strömmen.

Rune Edberg
Fil. dr
E-post: rune.edberg@protonmail.com
